

Caducada circular

Un relat de: [filladelvent](#)

– El teu discurs és ben caduc. Me'n vaig.

G va marxar sigil·losament. Pensava que cada dia hi havia més tarats al món. És clar que aquests bars foscos sempre havien sigut la seu de reunions dels pitjors. Bé, un dia és un dia; de tant en tant va bé sortir a allò que ara en diuen underground per comprovar com d'obsoleta s'està quedant la resta de la humanitat; fet i fet, res d'important.

G va omplir fins la meitat el got de whisky i va afegir-hi glaçons fins sobreixir-se. Va encendre's un cigarret i va sentir-se una més d'aquelles persones fastigoses amb les que feia un moment hi compartia espai. Fumar i beure ara era només una còpia barata dels artistes de cinema d'èpoques en què tot era millor que ara; ja no tenia cap encant, ara sols era una mariconada d'adolescent en fase de pubertat o un d'aquells encants de la vellesa: el mal alè. Ni una cosa ni una altra, la G. Només que la pubertat se li retardava considerablement quan els pits ja començaven a anar-li de baixa. Ella encara es recordava de Humprey Bogart.

– El teu discurs és ben caduc.

G havia de deixar el whisky per poder deixar els cigarrets, perquè no entenia una cosa sense l'altre. I no podia acceptar la idea que estava caducada, li feia tant fàstic com el podrit nom anglès underground. Així, whisky i cigarrets van fer cap latrina avall, mentre una albergínia vella començava a ser tallada en rodanxes irregulars i es preparava per fer de farcit d'una truita. Collons, com les truites de la mare. Quant de temps sense menjar aquelles truites de la mare... underground, underground, caduc, caduc. Merda.

Després de la truiteta ja no va ser bona per res més, i l'estómac li feia mal i els pulmons se'ls sentia farts; ben bé com si per falta de què posar-hi el buit creixés més que mai. A la merda. Va treure un dels paquets de tabac de reserva d'entre les tovalloles del prestatge i l'ampolla de whisky d'oferta que havia guardat al rebost feia un parell d'anys. Una dona de recursos.

Després de buidar tant el paquet com l'ampolla li van venir temptacions d'escórrer-se pel forat del wàter a recuperar el que era seu. És clar que el whisky de garrafa feia que totes aquestes temptacions se succeïssin i multipliquessin al seu cap, i quan ja tenia la testa mig sucada a l'aigua, la temptació d'estirar la cadena i baixar la tapa en acabar -per allò de no ser tant porca com ells- va fracassar només per la potència de l'arcada. Des dels quinze anys que no vomitava. La mare que em va parir... però mira, allò de vomitar whisky el primer dia de tastar-lo va fer que m'obsessionés tant amb que aprendria a beure'n que ara en sóc una puta addicta.

L'endemà al matí es va endevinar les cames sota coixins i els braços sota el propi vòmit. Totes les veus de la consciència, de la inconsciència o de la ressaca -digues-ho com vulguis- li xisclaven quelcom inintel·ligible. El telèfon li xisclava quelcom de mínimament més intel·ligible:

– El teu discurs és ben caduc. No cal que tornis.

Que original el putu cap de secció. G portava quinze dies dient que tenia maldecap i ara li deien que era poc original... coi, és que la vida és poc original amb els addictes al whisky. Mira, quan vols ser original i canvies la marca del whisky passen coses com allò d'ahir a la nit... què coi va passar ahir a la nit?

Ostres, la solució per tots els mals. Era aquí davant tota l'estona, i no hi havia hagut manera d'adonar-se'n. Pitjant un sol botó ja estarà, no caldrà pensar-hi més, pensar més, i oblidaré tot allò que no vull recordar...

La societat d'avui en dia és plena de dones traumatitzades sense ser-ne conscients; els homes, pares, germans o marits, les agredeixen amb paraules o fins i tot violència a cada minut, i mentre això no s'aca... hombre, no es que los catalanes me alteren los nervios, no; ¡son estos otros que creen que son catalanes y solo predicán contra ellos! Porque los catalanes de verdad quieren estar bien con España, quieren formar parte y convivir con España, ser solidarios con Espa... bé, després d'aquestes precioses paraules del nostre gentil oient només em queda desitjar-vos a tots un feliç dia, amics i amigues; ja sabeu que us portem ben endins, endins els nostres cors, i vull dedicar-vos aquesta balada a tots vosaltres, amics i amigues, que feu possible aquest progra...

A la merda amb la ràdio.

¡No, ese niño no es adoptado! ¿Por que lo digo? Pues... pues... ¡porque este niño es hijo mío y de Fran

Salvador! No me mire con esa cara, Ermínia... fue solo una ves y nunca más volvió a suseder, Ermínia... ¡oh, perdóneme, Ermí... s'ha de rectificar de sal i passar-ho per la paella, però sols un minut, només perquè quedi de color daurat; compte sempre amb no passa...

Va posar el silenciador a la televisió i va deixar-ho posat en el canal de pagament, que no pagava. Unes quantes hores de veure caure neu serien suficients per comprendre les paraules del cap de secció. Només unes horetes per fer passar la ressaca. Unes horetes més i...

– El teu discurs és ben caduc. Me'n vaig.

G va marxar sigil·losament. Pensava que cada dia hi havia més tarats al món. És clar que aquests bars foscos sempre havien sigut la seu de reunions dels pitjors. Bé, un dia és un dia; de tant en tant va bé sortir a allò que ara en diuen underground per comprovar com d'obsoleta s'està quedant la resta de la humanitat; fet i fet, res d'important.

G va omplir fins la meitat el got de whisky i va afegir-hi glaçons fins sobreixir-se. Va encendre's un cigarret i va sentir-se una més d'aquelles persones fastigoses amb les que feia un moment hi compartia espai. Fumar i beure ara era només una còpia barata dels artistes de cinema d'èpoques en que tot era millor que ara; ja no tenia cap encant, ara sols era una mariconada d'adolescent en fase de pubertat o un d'aquells encants de la vellesa: el mal alè. Ni una cosa ni una altra, la G. Només que la pubertat se li retardava considerablement quan els pits ja començaven a anar-li de baixa. Ella encara es recordava de Humphrey Bogart.

– El teu discurs és ben caduc.

G havia de deixar el whisky per poder deixar els cigarrets, perquè no entenia una cosa sense l'altre. I no podia acceptar la idea que estava caducada, li feia tant fàstic com el podrit nom anglès underground. Així que whisky i cigarrets van fer cap latrina avall. Latrina avall whisky i cigarrets. Cigarrets ofegats, whisky barrejat amb aigua. Tot latrina avall.